

Til § 22

Bestemmelsen svarer til patentlovens § 33, stk. 1 og stk. 3-5.

Til § 23

Bestemmelsen indeholder en henvisning til patentlovens §§ 34, 35 og 37. Patentlovens § 34 har til formål at sikre ansøgeren ret til inden en af industriministeren fastsat frist at foretage ændringer i en international ansøgning, som videreføres for Danmark. Henvisningen til patentlovens § 35 sikrer mod for tidlig registrering eller offentliggørelse af ansøgningen. Patentlovens § 37 fastslår, at en del af ansøgningen under nærmere angivne omstændigheder skal anses for tilbagetaget.

Til § 24

Bestemmelsen svarer til patentlovens § 36.

Til § 25

Patentlovens § 38, stk. 1, som der henvises til i *stk. 1*, indeholder bestemmelse om, hvornår patentmyndigheden skal efterprøve rigtigheden af en anden modtagende myndigheds afgørelse om tilbagetagelse. Patentlovens § 38, stk. 2, indeholder bestemmelse om, hvad ansøgeren skal foretage sig ved begæring vedrørende fornyet prøvelse.

Stk. 2 svarer til patentlovens § 38, stk. 3.

Stk. 3 regulerer den nyhedshindrende virkning af internationale ansøgninger, der er optaget til behandling af patentmyndigheden i henhold til *stk. 2*. Bestemmelsen svarer til patentlovens § 38, stk. 4.

*Til kapitel 4**Til § 26*

Ved lov nr. 368 af 7. juni 1989 ratificerede Danmark Den Europæiske Patentkonvention (EPK) af 1973 med virkning fra 1. januar 1990.

Det følger af EPK art. 140, at de kontraherende stater, som har lovgivning vedrørende brugsmodeller, er forpligtet til at fastsætte regler, der i visse tilfælde giver mulighed for konvertering af europæiske patentansøgninger til nationale brugsmodelansøgninger på samme måde, som der er mulighed for i visse tilfælde at konvertere en europæisk patentansøgning til en national patentansøgning, jf. patentlovens § 88.

Industriministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om konverteringen. Reglerne vil sva-

re til, hvad der gælder for konvertering til en dansk patentansøgning.

*Til kapitel 5**Til § 27*

Da der ifølge forslaget § 36 er mulighed for at ændre en brugsmodelregistrering, præciseres det af hensyn til trediemand i *stk. 1*, at beskyttelsens omfang ikke må udvides efter registreringen.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til patentlovens § 39 og den tyske brugsmodellovs § 12A.

Brugsmodelkravene fastlægger det område, inden for hvilket eneretten kan gøres gældende. Drejer brugsmodelregistreringen sig om ganske enkle produkter med en beskeden opfindeshøjde, vil den ligesom ved patentering af små opfindelser have et relativt snævert beskyttelsesområde. Beskyttelsesområdet strækker sig dog udover ren identitet i overensstemmelse med, at der til registrering af en ny frembringelse kræves tydelig adskillelse, jf. bemærkningerne til § 3.

Den nærmere fastlæggelse af beskyttelsesområdet og dermed fortolkningen af brugsmodelkravene er et domstolsanliggende. Domstolsafgørelser i patentsager vil være vejledende, indtil der har fæstnet sig en selvstændig praksis på brugsmodelområdet.

Til § 28

Bestemmelsen vedrører brugsmodelregistreringens varighed og muligheden for fornyelse.

Efter *stk. 1* gælder registreringen i indtil 3 år med mulighed for fornyelse i 2 yderligere perioder på henholdsvis 3 og 4 år, således at den samlede beskyttelsestid bliver 10 år. Inddelingen i 3 perioder er fastsat under hensyn til, at registreringen ikke bør være i kraft efter, at interessen for beskyttelsen er ophørt. Inddelingen medfører samtidig, at udgifterne til beskyttelse kan begrænses. Den samlede beskyttelsestid er også i Tyskland efter seneste lovændring 10 år.

Bemyndigelsen i § 46 for industriministeren til at fastsætte størrelsen af gebyrerne omfatter tillige bemyndigelse til at fastsætte forfaldstidspunkter m.v. Reglerne vil svare til, hvad der gælder for patenter, mønstre og varemærker.

Offentliggørelse efter *stk. 2* skal ske af hensyn til tredjemand.